

Per dešimtmetį Pakutuvėnų sodyba daugeliui tapo Pažadėtąja žeme

Irena BENIUŠIENĖ

Pakutuvėnų susitaikinimo sodyba (Plungės r.) savaitgalį atšventė bendruomenės gyvavimo dešimtmetį. Į Padėkos šventę suvažiavo keli šimtai žmonių iš Kretingos, Palangos, Klaipėdos, Mažeikių, Plungės ir kitų Lietuvos miestų, - visi, kam Pakuta buvo ir yra dvasinės ramybės oazė, santarvės su savimi ir Dievu atradimo vieta.

Klebono Gedimino, brolių – Pauliaus ir Karlo – bei bendruomenės žmonių rūpesčiu visi atvykėliai po pamaldų lauke buvo pamaitinti plovu ir karšta arbata. Popiet svečiai rinkosi į bažnyčią klausyti ir stebėti videofilme užfiksuotos Pakutos istorijos, pasiklausyti čia gyvenusių žmonių liudijimų. Šventė baigėsi vėl vakarą saldžiomis vaišėmis bei koncertu.

Pirmieji “pustelnikai” į Pakutą atvyko 1995 m. Tai buvo grupelė žmonių, ieškančių gyvenimo prasmės ir ramybės. Pakutoje juos pasitiko tik apleista bažnytelė. “Pustelnikai” apsigyveno palapinėse ir iš molio drėboje troboje. Valgį gamino ant laužo, vandenį sėmė iš gretimais tekančios Minijos.

Nuo to laiko “pustelnikai” kone kasdien rašė Pakutos kroniką.

Per dešimtmečio šventę liudijęs Mindaugas 1997 m. rašė: “Ši vieta man liks mažyčių rojumi, viena iš sudaužyto rojaus šukių. Yra tokia legenda: kai Adomas ir Ieva buvo išvaryti iš rojaus, rojus pažiro daugybe mažyčių šukių. Viena tokių šukių nukrito čia. Ši vieta yra palaiminta”, - pirmiesiems bendruomenės žmonėms jis dėkojo už tai, kad savo buvimu padėjo surasti

Dievo kūrinių pradą savyje ir kituose. Pakutuvėnų bažnyčiai jis nukaldino stovą, kuriame stovi tabernakulis.

Kostas liudijo, jog čia pajuto tikrąjį meilės buvimą, kada apie ją nieko nekalbi, bet jauti visur ją esant.

“Tokie buvo pirmieji “pustelnikai” – sužeisti ir įskaudinti, kampuoti ir dygliuoti, bet trokštantys ir ieškančios žmogiškos šilumos ir meilės”, - taip apie juos kalbėjo filmo ir vakaro režisierė Dalia Kanclerytė.

1996 metais Pakutuvėnams buvo išnuomotas 50 ha žemės sklypas. Geradaris iš Vokietijos Konradas Šmitas, organizacijos “Lozorius” vadovas ir Pakutuvėnų susitaikinimo sodybos iniciatorius, dovanojo du gyvenamuosius konteinerius ir angarą. Gerokai vėliau pastatytas šiuolaikiškas statinys, “tvarteliu” vadinamas.

Iš pradžių Pakutuvėnų bendruomenės veikla buvo neatsiejama nuo Pranciškoniškojo jaunimo tarnybos, kol klebonauti čia atvyko brolis pranciškonas Gediminas Numgaudis.

Pirmus ketverius metus brolis Gediminas vadina Pakutos vaikyste. Vėliau prasidėjo kūrimosi ir statybų metas, iš čia buvusių žmonių – Jolantos, Placido, Modesto – pareikalavęs daug ištvėmės.

Tuo pat metu pradėtos rengti pirmosios stovyklos - šeimos, paauglių, Šv. Pranciškaus draugų, kurios dabar vasaromis pritraukia po kelis šimtus žmonių.

Prieš dvejus metus Pakutuvėnuose įkurta Šv. Antano Paduviečio parapija, prieš metus – Mažesniųjų brolių ordino (pranciškonų) vienuolynas.